

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 23 februari 1894, kl. 3 e. m.

Andra Kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande n:o 1, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående utgifvande af »Pharmacopaea suecica» på svenska språket.

Till utskottet har hänvisats en inom Andra Kammaren af herr *A. Bexell* väckt motion, n:o 104, hvori hemställes, »att Riksdagen be-
hagade i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t
meddela föreskrift derom, att den af kongl. medicinalstyrelsen ut-
gifna »Pharmacopaea suecica» för framtiden måtte affattas på svenska
språket».

Till stöd för denna hemställan har motionären hufvudsakligen
anfört: att, då den svenska farmakopéen icke eger någon internationel
betydelse, det saknas skäl för att den affattas på ett för folkets flertal
otillgängligt språk, allra helst i en tid, då kännedomen om latinska språket
mer och mer inskränkes; att, derest läkarne, sedan i farmakopéen läke-
medlens svenska benämningar så vidt möjligt upptagits jemte de latinska,
i sina recept använde de svenska benämningarne, detta för de sjuke

Bih. till Riksd. Prot. 1894. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 3 Häft. (N:o 3).

skulle innebära en fördel, särskildt på det sätt, att mången gång en oberättigad fruktan för ett läkemedels förmenta farliga beskaffenhet skulle förekommas; samt att, med hänsyn till gällande fordringar för inträde vid farmaceutiska institutet, den kunskap i latin, som besittes af denna läroanstalts alumner, är så ringa, att det för dem är omöjligt att ur denna för apotekareyrkets utöfvare särskildt afsedda handbok inhemta nödig kännedom om läkemedlens beskaffenhet och beredning, till bevis hvarför motionären erinrar om det vanliga användandet af en utaf enskild person besörjd öfversättning af den vederbörligen fastställda latinska upplagan.

Beträffande den i motionen berörda angelägenhet vill utskottet meddela, att »Pharmacopaea suecica», som är afsedd att vara så att säga en lagbok för apotekareyrkets utöfning och därför innehåller föreskrifter om de läkemedel, som böra å apoteken finnas att tillgå, samt om deras rätta beskaffenhet och beredning, under åren 1775—1869 utkommit i sju upplagor, hvilka af styrelsen för rikets medicinalväsen ombesörjts och af Kongl. Maj:t till vederbörlig efter rättelse faststälts, samt att alla dessa upplagor utgifvits på latinska språket. Vid sidan deraf har dock, såsom motionären erinrat, sedan någon tid förefunnits en af enskild man besörjd öfversättning, hvilken vunnit stor spridning. Emellertid väcktes redan vid utarbetandet af den senaste officiella upplagan fråga om dess affattande på svenska, utan att dock förslaget derom kom till utförande. Då nu åter behof af en ny upplagas utarbetande uppstått, har kongl. medicinalstyrelsen, hvilken det åligger att deröfver vaka, den 15 sistlidne januari för ändamålet tillsatt en komité af åtta sakkunnige män, representerande nästan alla de verksamhetsområden, som af saken beröras. Denna komité, som arbetar under ordförandeskap af ordföranden i kongl. medicinalstyrelsen, har vid uppgörandet af sin arbetsordning enhälligt ansett, att den svenska farmakopéen bör för framtiden affattas på landets språk, likasom detta redan skett i Europas stora kulturländer, äfvensom i Danmark, och snart torde ske i Norge.

Angående det språk, hvarpå läkarnes recepter böra utfärdas, läres icke finnas någon föreskrift.

Utan att kunna i allo godkänna de skäl, hvarpå motionären grundat sin hemställan, anser utskottet, i likhet med honom, att det numera

saknas skäl för att den svenska farmakopéen affattas på annat språk än landets eget, men alldenstund, såsom utskottet haft tillfälle meddela, motionärens syfte redan är på god väg att i vederbörlig ordning förverkligas, anser utskottet någon vidare åtgärd icke vara behöflig, och hemställer därför,

att motionen icke må till någon Andra Kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 februari 1894.

På utskottets vägnar:

G. F. ÖSTBERG.
